Evropský parlament
2024–2029

Hospodářský a měnový výbor

2025/2261(INI)

3.6.2026

NÁVRH ZPRÁVY

o provádění mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH
(2025/2261(INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodaj: Pierre Pimpie

OBSAH

Strana

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRNUTÍ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ 3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 7

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ 13

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRNUTÍ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ

Rozsah této zprávy o provádění

Tato zpráva o provádění se zabývá uplatňováním mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH podle článků 199a a 199b směrnice 2006/112/ES, jejichž platnost má v současné době skončit 31. prosince 2026.

Jejím cílem není přehodnocovat celkovou strukturu společného systému DPH, ale posoudit, zda jsou tyto konkrétní nástroje pro boj proti podvodům i nadále nezbytné, účinné a přiměřené. Zpráva se zaměřuje zejména na volitelný mechanismus přenesení daňové povinnosti podle článku 199a a mechanismus rychlé reakce podle článku 199b směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i na náklady a přínosy těchto mechanismů pro podniky a správce daně a na vzájemné působení těchto nástrojů a postupného zavádění balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku.

Zpráva rovněž vychází ze studie vypracované výzkumnou službou Evropského parlamentu, která se zabývá uplatňováním a dopadem mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH v EU. Tato studie poskytuje údaje o využívání tohoto mechanismu v členských státech, o jeho účinnosti při omezování podvodů v oblasti DPH, o dotčených odvětvích a o nákladech na dodržování předpisů a obsahuje soubor doporučení ohledně budoucího uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti a mechanismu rychlé reakce.

Souvislosti

Společný systém DPH je založen na zásadě dělených plateb. DPH se vybírá v jednotlivých fázích dodavatelského řetězce, přičemž každá osoba povinná k dani odvádí DPH pouze z přidané hodnoty. Tato struktura je pro fungování DPH zásadní a obvykle omezuje výši daně, která je v jednotlivých fázích řetězce vystavena riziku.

Systém je však i nadále vystaven závažným formám podvodů, zejména podvodům na bázi chybějícího obchodníka („missing trader“) uvnitř Společenství a karuselovým podvodům. V rámci těchto machinací obchodník nakoupí zboží z jiného členského státu bez DPH, dále je prodá v tuzemsku s DPH, vybere daň od zákazníka a poté zmizí, aniž by ji odvedl správci daně. Zákazník může zároveň uplatnit nárok na odpočet účtované DPH. To způsobuje členským státům přímé ztráty daňových příjmů, narušuje hospodářskou soutěž a vystavuje legitimní podniky právním a finančním rizikům.

Mechanismus přenesení daňové povinnosti řeší tuto konkrétní slabinu tím, že přenáší povinnost vyúčtovat a odvést DPH z dodavatele na osobu povinnou k dani, které je plnění poskytováno, čímž omezuje příležitosti k podvodům na bázi chybějícího obchodníka („missing trader“) a karuselovým podvodům. Dodavatel vystaví fakturu bez DPH. Odběratel přizná splatnou DPH ve svém vlastním přiznání k DPH a, má-li na to nárok, zároveň si ji odečte. V důsledku toho DPH neprochází rukama dodavatele, což odstraňuje možnost, aby podvodný subjekt vybral DPH a zmizel s ní.

Tento mechanismus je tedy užitečný, ale zůstává odchylkou od běžného systému DPH. Neměl by být považován za obecné nahrazení dělených plateb. Dostupné údaje ze studie výzkumné služby Evropského parlamentu naznačují, že mechanismus přenesení daňové povinnosti je

nejúčinnější, pokud se používá jako cílené opatření proti podvodům. Současně však jeho širší uplatňování může přesunout důraz v rámci úsilí o prosazování práva na kontrolu účetnictví kupujících a kontrolu vracení daní, může také vést k přemístění podvodných činností a může podnikům a správcům daně přinést dodatečné náklady na dodržování předpisů a administrativní náklady.

Směrnice 2006/112/ES stanoví obecný postup přenesení daňové povinnosti, a to podle článku 395, který vyžaduje jednomyslné rozhodnutí členských států. Protože se jedná o zdlouhavý a nejistý postup, byly později doplněny dva samostatné právní základy v článcích 199a a 199b.

Článek 199a umožňuje členským státům uplatňovat mechanismus přenesení daňové povinnosti na určitá dodání zboží a poskytnutí služeb, která jsou obzvláště náchylná k podvodům. Patří sem mimo jiné emisní povolenky, mobilní telefony, zařízení s integrovanými obvody, dodání plynu a elektřiny obchodníkům povinným k dani, telekomunikační služby, herní konzole, tablety, laptopy, obiloviny a technické plodiny a některé kovy. Článek 199b stanoví mechanismus rychlé reakce, jehož cílem je umožnit členským státům reagovat na případy náhlých a rozsáhlých podvodů v oblasti DPH.

Obě ustanovení jsou v současné době platná do 31. prosince 2026. Skončení jejich platnosti by znamenalo ztrátu konkrétních nástrojů pro boj proti podvodům v době, kdy se vzorce podvodů neustále vyvíjejí a kdy se účinky balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku a vnitrostátních systémů digitálního výkaznictví teprve zavádějí a dosud nebyly plně vyhodnoceny.

Hlavní zjištění

Z údajů dostupných ve studii výzkumné služby Evropského parlamentu[1] vyplývá, že mechanismus přenesení daňové povinnosti může být účinný, pokud se uplatňuje v jasně vymezených vysoce rizikových odvětvích. Jeho dopad se jeví jako zvláště významný v odvětvích, která zahrnují zboží a služby s vysokou hodnotou, standardizované, snadno obchodovatelné nebo rychle směnitelné, jako je elektronika, emisní povolenky, kovy, energie a některé certifikáty související s energií.

Zároveň však tento mechanismus podvody v oblasti DPH jako takové neodstraňuje. Může sice omezit podvody tam, kde se uplatňuje, ale podvody se mohou přesunout do sousedních odvětví, ke zboží nebo službám, na které se tento mechanismus nevztahuje, do jiných členských států nebo se mohou projevovat jinými způsoby. Účinnost mechanismu by se proto měla posuzovat nejen na základě omezení podvodů v odvětvích, na něž se vztahuje, ale také sledováním možných účinků přemístění.

Druhé důležité zjištění studie výzkumné služby Evropského parlamentu se týká roztříštěnosti. Článek 199a je volitelný a v jednotlivých členských státech se uplatňuje různě. Rozdíly se mohou týkat prahových hodnot (přidávaných členskými státy na dobrovolném základě), definic, zahrnutých odvětví a praktických podmínek. To vytváří právní nejistotu pro přeshraniční podniky, zvyšuje náklady na dodržování předpisů a může podvodníkům

[1] Studie výzkumné služby Evropského parlamentu ze dne XX. června 2026 s názvem „The implementation and impact of the VAT reverse charge mechanism in the EU“ (Uplatňování a dopad mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH v EU).

poskytnout příležitosti ke zneužití mezer mezi systémy jednotlivých států.

To však není argument pro rozsáhlou harmonizaci vnitrostátních systémů DPH. Zdanění zůstává v pravomoci členských států a volitelná povaha tohoto mechanismu by měla být zachována. Pokud však na úrovni EU existuje nástroj pro boj proti podvodům, mělo by se se srovnatelnými plněními s vysokým rizikem zacházet jasnějším a předvídatelnějším způsobem. Větší jednotnost definic a působnosti by zvýšila právní jistotu, chránila legitimní podniky a omezila příležitosti k regulatorní arbitráži.

Několik odvětví vyžaduje zvláštní pozornost. Energetika, emisní povolenky a energetické certifikáty se vyznačují rychlými, digitálními a přeshraničními plněními s vysokou hodnotou. Tyto vlastnosti z nich mohou činit atraktivní cíl pro organizované podvody v oblasti DPH. U energetických certifikátů, včetně záruk původu, vyvstávají konkrétní otázky, v nichž se zacházení z hlediska DPH v jednotlivých členských státech liší. Podobné obavy se objevují i v dalších odvětvích, na něž se vztahuje článek 199a, včetně elektroniky a kovů.

Zpráva rovněž zdůrazňuje, že je třeba řádně zohlednit náklady na dodržování předpisů. Při výběru DPH hrají ústřední úlohu podniky, které by neměly v důsledku opatření proti podvodům nést nepřiměřená rizika ani náklady. Při posuzování jakéhokoli prodloužení platnosti nebo úpravy tohoto mechanismu je třeba vzít v úvahu počáteční náklady na přizpůsobení, změny účetních systémů, průběžnou klasifikaci plnění, povinnosti v oblasti výkaznictví a vystavení sankcím. To je zvláště důležité v případě malých a středních podniků a menších subjektů.

Mechanismus rychlé reakce podle článku 199b vyvolává jinou otázku. Byl koncipován tak, aby členským státům umožnil rychle reagovat na náhlé a rozsáhlé podvody v oblasti DPH. V praxi však dosud nebyl nikdy uplatněn. To neznamená, že členské státy nepotřebují nástroj pro rychlý boj proti podvodům. Naznačuje to spíše, že stávající postup je možná příliš pomalý, příliš složitý nebo příliš časově omezený na to, aby byl prakticky použitelný.

Nejde tedy o to, zda je nástroj pro mimořádné situace zapotřebí, ale zda lze stávající mechanismus rychlé reakce v praxi aktivovat dostatečně rychle. Reforma by mohla zahrnovat zjednodušený postup aktivace, standardní šablonu oznámení, jasnější požadavky na důkazy a lepší propojení s obecným postupem pro odchylky podle článku 395 směrnice 2006/112/ES. Taková reforma by neměla odstranit záruky. Měla by zajistit, aby členské státy mohly rychle reagovat v případech, kdy jsou závažná a náhlá rizika podvodů podložena věrohodnými a ověřitelnými ukazateli.

Ústřední úlohu hraje také vztah mezi mechanismem přenesení daňové povinnosti a balíčkem týkajícím se DPH v digitálním věku. Požadavky na digitální výkaznictví a elektronická fakturace mohou časem zlepšit přehlednost na úrovni jednotlivých plnění a pomoci správcům daně rychleji odhalovat podezřelé řetězce plnění. Tyto nástroje však budou zaváděny postupně a v krátkodobém horizontu nebudou plně funkční ve všech členských státech. Měly by proto spíše doplňovat cílená opatření v oblasti přenesení daňové povinnosti ve vysoce rizikových odvětvích, než je bezprostředně nahrazovat.

Závěry

Zpravodaj se domnívá, že platnost článku 199a by měla být prodloužena i na období po 31. prosinci 2026. Pokud by se platnost tohoto ustanovení nechala vypršet, vznikla by

zbytečná právní nejistota a odvětví s vysokým rizikem by mohla být znovu vystavena podvodům v oblasti DPH, a to ještě předtím, než by byly řádně vyhodnoceny účinky balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku a systémů digitálního výkaznictví.

Krátké technické prodloužení by členským státům, správcům daně ani podnikům neposkytlo dostatečnou jistotu. Prodloužení o více let, potenciálně o zhruba osm let, by poskytlo vyváženější časový rámec. Zachovalo by kontinuitu a zároveň by Unii a členským státům umožnilo posoudit praktické účinky balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku, vnitrostátních systémů elektronické fakturace a nástrojů digitálního výkaznictví.

Toto prodloužení by nemělo být automatické ani neomezené. Mělo by zůstat cílené, přiměřené a založené na důkazech. Mechanismus přenesení daňové povinnosti by se měl i nadále používat pouze v případech, kdy jeho uplatnění odůvodňují zřejmá rizika podvodů, odvětvová specifika a neexistence méně zatěžujících alternativ.

Zpráva proto vyzývá k posouzení nákladů a přínosů uplatňování tohoto mechanismu podle jednotlivých odvětví. Toto posouzení by mělo zahrnovat omezení podvodů, náklady na dodržování předpisů, právní jistotu, administrativní kapacitu a možné přemístění podvodů. Mělo by vycházet ze srovnatelných údajů a nemělo by vést k zavádění nových nepřiměřených povinností v oblasti výkaznictví.

Zpráva rovněž požaduje jasnější definice a praktičtější pokyny pro odvětví, na něž se vztahuje článek 199a. Cílem není učinit tento mechanismus povinným ani harmonizovat vnitrostátní systémy DPH. Cílem je zajistit, aby se srovnatelnými plněními s vysokým rizikem bylo zacházeno jasnějším a předvídatelnějším způsobem, a to při respektování pravomocí členských států v oblasti zdanění.

Rovněž mechanismus rychlé reakce by měl být přezkoumán. Mechanismus pro mimořádné situace, který nelze včas aktivovat, neposkytuje skutečnou ochranu příjmů členských států. Komise by měla posoudit a případně navrhnout způsoby, jak mechanismus rychlé reakce zjednodušit a urychlit při zachování nezbytných záruk.

Komise by měla v neposlední řadě každé dva roky předkládat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění článků 199a a 199b. Tato zpráva by se měla týkat omezování podvodů, nákladů na dodržování předpisů, právní jistoty, přemísťování podvodů a účinků balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku. K rychlejšímu odhalování nově vznikajících vzorců podvodů by měla přispět rovněž intenzivnější výměna informací mezi členskými státy, Eurofiscem, Komisí a, je-li to z právního hlediska vhodné, také úřady EPPO a OLAF.

Cílem této zprávy není měnit základní strukturu společného systému DPH. Jejím cílem je zachovat užitečný a cílený nástroj pro boj proti podvodům, zlepšit jeho jasnost a použitelnost a zajistit, aby byl i nadále přiměřený, funkční pro podniky a v souladu s širším přechodem na digitálnější systém DPH odolnější vůči podvodům.

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provádění mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH
(2025/2261(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], ve znění zejména směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů[2], a následných pozměňujících aktů, kterými se zavádí a rozšiřuje volitelný mechanismus přenesení daňové povinnosti u DPH podle článků 199a a 199b směrnice Rady 2006/112/ES,

– s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty[3],

– s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 24/2015 ze dne 3. března 2016 s názvem „Boj s podvody v oblasti DPH v rámci Společenství: jsou nutná další opatření“,

– s ohledem na své usnesení ze dne 24. listopadu 2016 na téma „Směrem k definitivnímu systému DPH a boj proti podvodům v oblasti DPH“[4],

– s ohledem na nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce[5],

– s ohledem na zprávu Komise ze dne 8. března 2018 o účincích článků 199a a 199b směrnice Rady 2006/112/ES v oblasti boje proti podvodům (COM(2018)0118),

– s ohledem na svůj postoj ze dne 12. února 2019 k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení podrobných technických opatření pro uplatňování konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy[6],

– s ohledem na studii s názvem „Addressing the VAT gap in the EU“ (Řešení výpadku příjmů z DPH v EU), kterou v prosinci 2020 zveřejnilo jeho generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby (EPRS)[7],

– s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2022 o provádění šesté směrnice o DPH: co

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.
[2] Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/43/oj.
[3] Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj.
[4] Úř. věst. C 224, 27.6.2018, s. 107.
[5] Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.
[6] Úř. věst. C 449, 23.12.2020, s. 295.
[7] Studie – „Addressing the VAT gap in the EU“ (Řešení výpadku příjmů z DPH v EU), Evropský parlament, EPRS, prosinec 2020.

chybí pro snížení výpadku příjmů z DPH v EU?[8],

– s ohledem na svůj postoj ze dne 3. května 2022 k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o prodloužení doby použitelnosti volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů a mechanismu rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH[9],

– s ohledem na směrnici Rady (EU) 2022/890 ze dne 3. června 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o prodloužení doby použitelnosti volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů a mechanismu rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH[10],

– s ohledem na směrnici Rady (EU) 2025/516 ze dne 11. března 2025, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk[11],

– s ohledem na nařízení Rady (EU) 2025/517 ze dne 11. března 2025, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o ujednání o správní spolupráci v oblasti DPH potřebná pro digitální věk[12],

– s ohledem na prováděcí nařízení Rady (EU) 2025/518 ze dne 11. března 2025, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o požadavky na informace u některých režimů DPH[13],

– s ohledem na návrh směrnice Rady ze dne 4. října 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy (COM(2017)0569), který byl v říjnu 2025 stažen,

– s ohledem na studii s názvem „The implementation and impact of the VAT reverse charge mechanism in the EU“ (Uplatňování a dopad mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH v EU), kterou dne XX. června 2026 zveřejnilo jeho generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby (EPRS)[14],

– s ohledem na článek 55 jednacího řádu a na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,

– s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A10-0000/2026),

A. vzhledem k tomu, že DPH představuje pro členské státy významný zdroj příjmů

[8] Úř. věst. C 342, 6.9.2022, s. 88.
[9] Úř. věst. C 465, 6.12.2022, s. 209.
[10] Úř. věst. L 155, 8.6.2022, s. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/890/oj.
[11] Úř. věst. L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj.
[12] Úř. věst. L, 2025/517, 25.3.2025, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2025/517/oj.
[13] Úř. věst. L, 2025/518, 25.3.2025, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2025/518/oj.
[14] Studie – „The implementation and impact of the VAT reverse charge mechanism in the EU“ (Uplatňování a dopad mechanismu přenesení daňové povinnosti u DPH v EU), Evropský parlament, EPRS, XX. června 2026.

a přispívá do vlastních zdrojů EU;

B. vzhledem k tomu, že systém DPH v EU je i nadále zranitelný vůči podvodům na bázi chybějícího obchodníka („missing trader“) uvnitř Společenství a karuselovým podvodům;

C. vzhledem k tomu, že tyto podvody mohou způsobit značné ztráty státním rozpočtům, narušit hospodářskou soutěž a vystavit legitimní podniky právním a finančním rizikům;

D. vzhledem k tomu, že mechanismus přenesení daňové povinnosti přenáší povinnost vyúčtovat DPH z dodavatele na odběratele, čímž se snižuje riziko, že dodavatel vybere DPH a zmizí, aniž by ji odvedl;

E. vzhledem k tomu, že článek 199a směrnice 2006/112/ES umožňuje členským státům uplatňovat mechanismus přenesení daňové povinnosti na určité produkty náchylné k podvodům; vzhledem k tomu, že článek 199b směrnice 2006/112/ES stanoví mechanismus rychlé reakce pro případy náhlých a rozsáhlých podvodů v oblasti DPH;

F. vzhledem k tomu, že oba mechanismy jsou v současné době platné do 31. prosince 2026;

G. vzhledem k tomu, že uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti se v jednotlivých členských státech liší, a to mimo jiné, pokud jde o dobrovolné prahové hodnoty a definice odvětví, na něž se vztahuje, což může vést k právní nejistotě, nákladům na dodržování předpisů a příležitostem k přemístění podvodů;

H. vzhledem k tomu, že podniky, a zejména malé a střední podniky, potřebují jasná a funkční pravidla DPH, aby je mohly dodržovat bez nepřiměřené administrativní zátěže;

I. vzhledem k tomu, že balíček týkající se DPH v digitálním věku a požadavky na digitální výkaznictví, které zavádí, by měly v průběhu času zlepšit odhalování podvodů v oblasti DPH, budou však zaváděny postupně a nenahradí okamžitě stávající cílené nástroje pro boj proti podvodům;

J. vzhledem k tomu, že mechanismus rychlé reakce nebyl dosud v praxi nikdy uplatněn, což vyvolává otázky ohledně jeho provozní účinnosti;

K. vzhledem k tomu, že jakýkoli budoucí rámec by měl zajistit rovnováhu mezi ochranou daňových příjmů, právní jistotou pro podniky, pracovní zátěží pro správce daně, zásadou proporcionality a respektováním pravomocí členských států v oblasti zdanění;

Obecná zjištění

1. připomíná, že mechanismus přenesení daňové povinnosti je cílenou odchylkou od systému DPH a neměl by se stát jeho obecnou náhradou;

2. zdůrazňuje, že ochrana příjmů z DPH má zásadní význam pro rozpočty členských států i rozpočet Unie, pro spravedlivou hospodářskou soutěž a pro řádné fungování vnitřního trhu;

3. uznává, že mechanismus přenesení daňové povinnosti se osvědčil v boji proti

podvodům na bázi chybějícího obchodníka („missing trader“) uvnitř Společenství a karuselovým podvodům v odvětvích s vysokým rizikem, a zároveň konstatuje, že vzorce podvodů se neustále vyvíjejí;

4. konstatuje, že skončení platnosti článků 199a a 199b směrnice 2006/112/ES by znamenalo ztrátu konkrétních nástrojů pro boj proti podvodům, k čemuž by mělo dojít ještě předtím, než bude plně použitelný balíček týkající se DPH v digitálním věku;

Mechanismus přenesení daňové povinnosti a článek 199a směrnice 2006/112/ES

5. konstatuje, že naprostá většina členských států, které uplatňují mechanismus přenesení daňové povinnosti, uvedla, že se díky němu snížil počet případů podvodů, zejména u plnění týkajících se výrobků s vysokou hodnotou a standardizovaných výrobků;

6. požaduje prodloužení platnosti článku 199a po 31. prosinci 2026 na dostatečně dlouhou dobu, aby byla zachována právní jistota, zabránilo se opětovnému vystavení karuselovým podvodům a zajistila se kontinuita během postupného zavádění balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku;

7. domnívá se, že výraznější prodloužení, nejméně o čtyři roky, by zajistilo kontinuitu pro podniky a správce daně, dokud se plně neprojeví balíček týkající se DPH v digitálním věku, digitální výkaznictví a vnitrostátní systémy elektronické fakturace;

8. zdůrazňuje, že jakékoli prodloužení platnosti článku 199a by mělo zůstat cílené, založené na důkazech a odůvodněné zřejmými riziky podvodů, odvětvovými specifiky a neexistencí méně zatěžujících alternativ;

9. vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy posoudila náklady a přínosy uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti podle jednotlivých odvětví, včetně jeho dopadu na podvody, podniky, správce daně a možné přemístění podvodů, a aby odpovídajícím způsobem upravila seznam odvětví;

10. zdůrazňuje, že větší konzistentnost při uplatňování článku 199a by neměla vést k tomu, že by se mechanismus přenesení daňové povinnosti stal povinným, ani k nucené harmonizaci vnitrostátních systémů DPH, ale měla by zajistit jasnější a předvídatelnější zacházení se srovnatelnými plněními s vysokým rizikem;

Vyjasnění a právní jistota

11. vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy vyjasnila působnost a definice odvětví, na něž se vztahuje článek 199a, v případech, kdy rozdílné výklady vedly k právní nejistotě, zátěži spojené s dodržováním předpisů nebo příležitostem k podvodům;

12. domnívá se, že zvláštní pozornost by měla být věnována rychlým a digitalizovaným plněním s vysokou hodnotou, včetně dodávek energie, emisních povolenek, energetických certifikátů, elektroniky a kovů;

13. varuje, že rozdílné prahové hodnoty, definice odvětví a postupy při provádění mohou zvýšit náklady pro přeshraniční podniky a poskytnout podvodníkům příležitosti ke zneužití mezer mezi systémy jednotlivých států;

14. zdůrazňuje, že je třeba poskytnout další pokyny k otázkám provádění prostřednictvím výboru pro DPH a případně vysvětlivek Komise, přičemž je třeba se vyhnout zbytečné složitosti a respektovat pravomoci členských států v oblasti zdanění;

Mechanismus rychlé reakce a článek 199b směrnice 2006/112/ES

15. navrhuje, aby byla platnost mechanismu rychlé reakce prodloužena pouze v případě, že se zlepší jeho funkčnost;

16. vyzývá Komisi, aby posoudila a navrhla, jak by bylo možné mechanismus rychlé reakce zjednodušit a urychlit při zachování záruk;

17. domnívá se, že taková reforma by mohla zahrnovat zjednodušený postup aktivace, standardní šablonu oznámení, jasnější požadavky na důkazy a lepší vymezení postupu pro odchylky podle článku 395 směrnice 2006/112/ES;

18. je přesvědčen, že důkazní požadavky by měly členským státům umožnit, aby se v počáteční fázi spoléhaly na věrohodné a ověřitelné ukazatele, analýzu rizik a tržní údaje, ještě než budou k dispozici plně kvantifikované důkazy o daňových ztrátách;

19. zdůrazňuje, že ačkoli by měl mechanismus rychlé reakce zůstat výjimečným a dočasným opatřením omezeným na řešení závažných a náhlých rizik podvodů, mohlo by se zvážit prodloužení doby jeho uplatňování nad rámec současných devíti měsíců;

Administrativní zátěž, monitorování a spolupráce

20. zdůrazňuje, že při jakémkoli prodloužení platnosti nebo úpravě je nutné zohlednit náklady podniků, zejména malých a středních, na dodržování předpisů, včetně nákladů na přizpůsobení a nákladů vyplývajících z klasifikace plnění, povinností v oblasti výkaznictví a právní nejistoty;

21. zdůrazňuje, že legitimní podniky by se neměly stát vedlejšími oběťmi politik na prevenci podvodů v oblasti DPH a že opatření proti podvodům musí zůstat přiměřená, předvídatelná a proveditelná;

22. vyzývá správce daně, aby se zaměřili na rychlou identifikaci nároků na vrácení DPH a na rychlé vracení DPH legitimním startupům a malým podnikům v odvětvích, na která se vztahuje mechanismus přenesení daňové povinnosti;

23. požaduje, aby Komise každé dva roky podávala Parlamentu a Radě zprávu o provádění článků 199a a 199b; v této souvislosti žádá Komisi, aby podávala zprávu o dopadu těchto článků na omezování podvodů, náklady na dodržování předpisů a přemísťování podvodů; žádá Komisi, aby dále podávala zprávu o dopadu zavádění balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku na provádění těchto článků, včetně toho, zda bude mechanismus přenesení daňové povinnosti i nadále nezbytný poté, co budou zavedeny požadavky na digitální výkaznictví stanovené v rámci balíčku týkajícího se DPH v digitálním věku;

24. vyzývá k intenzivnější výměně informací mezi členskými státy, Eurofiscem a Komisí a, je-li to z právního hlediska vhodné, také s Úřadem evropského veřejného žalobce a Evropským úřadem pro boj proti podvodům, aby bylo možné odhalovat nově

vznikající vzorce podvodů a účinky přemístění;

°

° °

25. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ

Zpravodaj v souladu s článkem 8 přílohy I jednacího řádu prohlašuje, že do své zprávy zahrnul podněty k záležitostem týkajícím se předmětu spisu, které při vypracovávání návrhu zprávy obdržel od zástupců zájmových skupin spadajících do oblasti působnosti interinstitucionální dohody o povinném rejstříku transparentnosti[1] nebo představitelů orgánů třetích zemí, včetně jejich diplomatických misí a velvyslanectví:

1. Zástupci zájmových skupin spadající do oblasti působnosti interinstitucionální dohody o povinném rejstříku transparentnosti
DG TAXUD, European Commission
EPPO
Ministry of Finance of the Czech Republic – Tax Department
Ine Lejeune, Attorney, researcher and author on VAT policy, specialising in VAT fraud
Christos S. Christodoulou, Chartered Certified Accountant and Certified Fraud Examiner (Cyprus)
Association of European Energy Exchanges
AIB – Association of Issuing Bodies
2. Představitelé orgánů třetích zemí, včetně jejich diplomatických misí a velvyslanectví

Výše uvedený seznam je sestaven na výhradní odpovědnost zpravodaje.

Pokud jsou na seznamu uvedena jména, funkce, případně jména i funkce fyzických osob, zpravodaj prohlašuje, že příslušné fyzické osoby byly seznámeny s prohlášením Evropského parlamentu o ochraně osobních údajů č. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), které stanoví podmínky platné pro zpracování jejich osobních údajů a práva související s tímto zpracováním.

[1] Interinstitucionální dohoda ze dne 20. května 2021 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o povinném rejstříku transparentnosti (Úř. věst. L 207, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).